

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mons Thabor Sive Solitudo Exercitiorum Spiritualium

Bisling, Anselm

[Einsiedeln], 1682

Meditatio XVII. De Paupertate Spiritûs; humilitate, ac vili æstimatione sui ipsius, ejúsque conditionibus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60545](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60545)

exemplo vobis statuere, qui de
 lissima Germanorum pro sapia omni
 cum sapius ab alijs interrogaretur
 modo fabarum jam, atque pilor
 alijsque malè preparatis cibis vit
 leraret in Monasterio, prius omni
 licijs assuetus in mundo; respondi
 piperis grana se omnibus cibis pe
 cere, quibus eos valde saporato
 deret. Primum esse laborem assue
 Alterum longas vigilias. Tertium
 recogiter, sapidiores cibos in
 paupertatis expectandos non esse.
 imitari studete, observandi sum
 alijs dispensatores frugales, & di
 pro vobis verò modico contenti
 discite, aut pergite, sacram auri
 perfluitatum famem pià fraude tan
 obsonare in via, donec cælestium
 rum affluentijs perfruamini in Pe

MEDITATIO XVII

*De Paupertate Spiritus, seu
 luate ac vitæ estimatione sui
 ejusque conditionibus.*

*Text. Re-
 gul. Prolo-
 gi.*

Timentes Dominum, de bonâ obli-
 tia sua non se reddant elatos,

se bona non à se posse, sed à Domino fieri existimantes, operantem in se Dominum magnificant. Malum verò semper à se factum sicut, & sibi reputent.

c. 4 Instrum. 43.

Præludium. Imaginare tibi miserabilem Lazari mendici, famelici, nudi, ulcerosi, & sanie fluentis ante januam divitis jacentis speciem.

Luc. c. 16. v. 20.

Punct. I. *Consid.* Christum, illos pauperes, dixisse, esse beatos, qui tales sint SPIRITV, per voluntariam humilitatem, & vilem sui ipsius existimationem mediante, cognitione, 1. infinitatis absolutissimæ sui Creatoris in magnitudine, potentiâ, majestate, immensitate, sapientiâ, aternitate, & incommutabilitate &c. 2. Sux e contra propria vililitatis, infirmitatis, ignorantix, corruptibilitatis, mortalitatis, & totalis nihilitatis. 3. Conditionis sui corporis, in quo nihil habet nisi cinerem, vermem, horrorem, foetorem, & finalem putredinem. 4. In omnium suorum sensuum organis, nihil præter meras sordes, fæces, & plurimos defectus.

Alia paupertas Spiritus, humilitas.

Inspiciendo defectus corporis.

Quid ergo superbis pulvis, & cinis, cuius conceptio culpa, nasci pœna, & gemus, vivere miseria, mori angustia, post mortem vermis, & cibus vermicum?

S. Bern. l. medit. cap. 3.

Punct. II. *Consid.* Quid homo sit in
S 3 ani-

Et anima. anima, ejusque potentij. 1. In intellectu, nimirum insipiens, ignorant, libilis, cæcus, & erroneus. 2. In memoria labilis, vagus, immemor & beneficiorum &c. 3. In voluntate proprius, appassionatus, impatient, contumax, superbus, contumax, spiritui, rationi contrarius, sensualis & carnalis. 4. In anima verò corrupta, foedata miserabilior cæco, claudero, surdo; leproso, damoniaco, deterior, & ingrator bestijs. 5. In bonis etiam bonis suis operibus tardus, piger, negligens, distractus, incuriosus, remissus, tepidus, inutilis. (Exemplum in singulis.)

O Deus meus! apparebo in conspectu tuo, & loquar ad te, cum speraveris & cinis? si me amplius reputaveris, stas contra me, & dicunt testimoniorum iniquitates meæ, nec possum cavere, quia in veritate nihil sum, nihil, & merum peccatum.

Pnnct. III. Confid. Hanc paupertatem requirere triplicem humilitatem. 1. Cordis: desiderando gaudendo vituperari, vilipendi, humiliari, suppressi; humilem esse, & humilem nolle videri, in laudibus non extolli, in vituperijs non irasci, in correptionibus, vel adversitatibus non indignari.

Humilitas
cordis, oris,
operis.

bona, quæ in se viderit, Deo applicare, in illis non sibi complacere, mala verò sibi soli imputare. 2. Oris: in nullo gloriando, ostentando, alios contemnendo, judicando, carpendo, criminando, aut se excusando, sed semper, & ubique se potius accusando, aut humiliter tacendo. 3. Operis: in incessu, oculis, habitu, conversatione, & occasione quâcunque modestiam, morum compositionem, & submissionem præferendo, vel propter Deum subijciendo se Superioribus; æqualibus amicabiliter conformando; & inferioribus affabiliter condescendendo. (Super hæc examina te. &c.)

Mitis, & humilis IESV, utinam hæc omnia corde, ore, opere exequi possem, uti frequenter intendo: vide humilitatem meam, laborem meum, & adjuva, quæso, infirmitatem meam maximam &c.

Rursus igitur firmissimè propono, humilitatem toto mentis conatu amplecti, omnem de bonis actibus fugere elationem, stare in omni bonorum actuum observantiâ cum timore Dei, ipsius sanctissimo nomini omnem, & solam gloriam attribuere, Deumque, si quid boni in me, vel alijs mihi commissis præstitero, per me, & in me in-

dignissimo operantem magnificare,
malis autem me solum confundere
fiat: sic precor, & rogo &c.

CONSIDERATIO I. A
TEMERIDIANA.

*De Sanctorum perfecto contemptu
rerum mundanarum.*

Gerf l. 1. **S**ancti, & amici Christi omnibus d
f. 28. n. 3. dignitatibus, honoribus, amicis, &
natis renunciabant, nihil de mundo
cupiebant: vix necessaria vite
corpori servire etiam in necessitate delib
Pauperes igitur erant rebus terrenis
valde divites in gratia, & virtutibus
egebant, sed intus gratia, & consolat
reficiebantur. Mundo erant alieni, sed
proximi, & familiares amici.

CONSID. II.

De illorum victus asperitate

Id. ib. n. 2. **Q**uam strictam, & abdicatam
SS. Patres peregerunt! pro magno
cedine contemplationis etiam oblivio
dabatur necessitas corporalis refectio
mino servierunt in fame, & siti, in frigore
& nuditate, in labore, & fatigatione.